

Frits Larsen

Hans far hette Peter Kristian Larsen og hans mor Hanne Katrine, f.Lyster. Det kom syv barn til sammen. Frits var den eldste sønnen. Peter Larsen ble frelst som ung. Frits syntes det var en stor gave å få vokse opp i den familiearv som han fekk vokse opp i. Det var et meget fattig hjem, et stille hjem. I hjemme brukte de Rosenius` husandaktsbok. Gjennom far og gjennom Luthersk Missionsforenings højskole (LMH), møtte Frits Larsen, Rosenius. Han har sagt om det at det har betydd mer enn han kunne tolke.



Frits som 6-åring med to søstre

Da Frits var 10 år, gjekk han en dag sammen med sin farfar. Da sa han til ham: Frits! Vil du love meg at du leser meget i din Bibel? Dette var noe som Frits aldri glemte. Det ble en påminnelse for ham, livet igjennom.



Familien Peter Larsen 1915. I denne stue satt Frits med sine lekser



Frits som konfirmant 1908

Frits Larsen kunne tenkt seg å bli adjunkt eller lektor, på en statsskole. Men dette ble avbrudd i stuedietiden, da tankene på andre ting kom. En dag kom det en mann til ham på kollegiet, der han bodde, og spurte om han kunne tenke seg å overta en bygning på Bornholm, og så starte en skole for Luthersk Missionsforening. Jeg vil dekke for deg i 10 år for alt underskudd.

Da svarte Frits at det kunne han ikke. Det er ganske umulig. Jeg verken kan eller vil. Men vi bøydde våre kne i sammen og bad til Gud om denne sak. Mens de lå der, talte Gud så sterkt til Frits at Han sa til ham: Du skal ende på en slik skole en dag. Det sa han ikke til ham, men han følte det selv. Slik skulle det altså ende. Det var på LMH at Frits fikk sin livsoppgave.

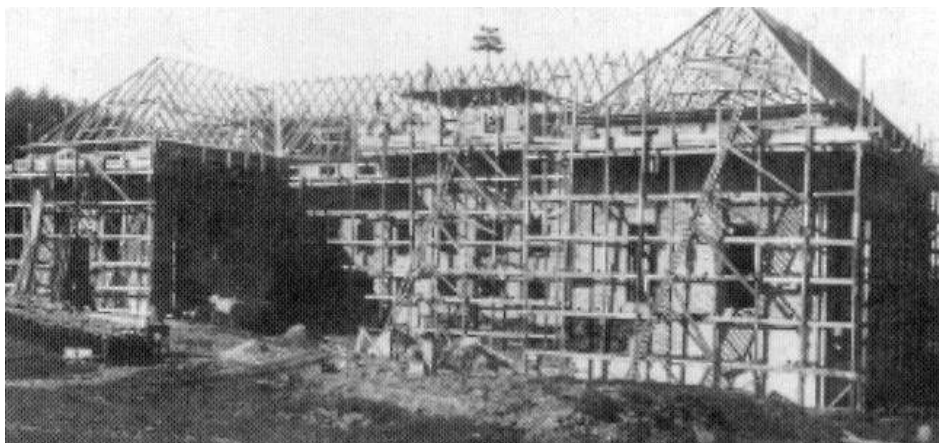


Christa og Frits 1920



Familien Larsen samt som et synlig bevis for ekteparets misjonskjærighet - misjonærsønnen Dan Thygesen, som i flere år hadde sitt hjem hos Larsens

LMH



LMH under oppførelse (7.september 1922)



Det ferdige resultat (1923)

Talen som skolens første forstander Frits Larsen holdt ved indvielsen av skolen 6/5- 1923.

"Skolen her står som vitnesbyrd om det mægtige ord: *"Jeg, Herren din Gud, er med dig!"* Dette ord bar Luther i hans kamp, og det står bagved mange bevægelser inden for kirken.

Mange kender ikke hemmeligheden, der står bagved det ord, og de ved ikke, hvilken styrke, der ligger deri.

Vi, der står sammen om denne skole, har erfart det, og vi forstår hvorfor dette værk er blevet til. Med tak overtager vi skolen.

På denne dag gælder akkurat det samme, som ved det hidtidige arbejde: *"Jeg, Herren din Gud, er med dig!"*

Det er feststemning hos os, og mange har bidraget dertil.

Organist Laumann med sit korværk, vore sangere, vore mange gæster, til dels langvejsfra. Tag hilsen og tak med hjem.

Det er vort håb i kommende dage, at Gud vil være med jer og med os.

Skolens arbejdere er kun mennesker, men vor stræben skal gå ud på at være noget for de unge.

Vi går ikke efter døgnets vind, men hvor Gud fører. Vi ønsker en ungdom til Herrens ære, en ungdom, der bruger sin uddannelse og sine naturlige evner til en åndelig højnelse.

Ikke i storhed, men i dybde og alvor skal det kendes, at denne skole er blevet til.

Velkommen til jer unge, og gid jeres ophold må blive til velsignelse!" **SE**

MER:



Det første elevkullet 1923



Forstander Frits Larsen



Fru Larsen og Birte

OPPBRUDD

Det var på LMH at Frits fikk sin livsoppgave. Men nå nærmet tiden seg for at det snart var slutt. Han sa opp sin stilling, reiste fra skolen 3. Oktober 1962. "Så gikk Larsen ind til sin sidste sommer på højskolen, og det har ved mange lejligheder sagt ham: Nu er det sidste gang. Nu er det sidste gang, jeg beder med den nyankomne elev, holder det foredrag, ledet elevfesten, leder afslutningen på et højskolekursus. Han gik stille med det, indtil oktobernummeret af Båndet kom: »Denne gang skriver jeg det sidste nummer. Så er det løb kørt, og de 40 skoleår gennemlevede. Det er et kort spand, når der ses tilbage. Tiden har ilet. Men det har været en eneste lang, indholdsrig linie. Der er ikke et år foran det andet i indhold, men der er liv langs hele vejbanen.«



I elevbladet "Båndet" kunne vi lese følgende: "Så er da de 40 år gået. Det var gode år under Herrens ledelse og omsorg. Havde han trukket sin hånd tilbage, var det ikke gået. Det er en stor glæde at nævne, at dette arbejde var ikke gået, om der ikke først havde været en tro og helt igennem pålidelig højskolemor gennem 36 år. Christa Larsen var enestående til at samle trådene, til at leve med eleverne og arbejdet, til at være noget for børnene, som groede til, og til at opmuntre til at tage fat. Jeg bøjer mig gerne i dyb og stille tak. Siden har Gerda Larsen været skolen en god højskolemor og en dygtig økonom. Dertil kommer, at hun har været børnene og ikke mindst børnebørnene en god hjælper og ven, som de nu er bundet til. Vi to og vore børn er mere bundet til denne skole, end vi har lyst til at sige jer. Det er ikke, fordi vi er glade for det, at vi rejser, men vi mener, at tiden er moden, og at andre nu skal fortsætte. Vi står i et godt forhold til alle vore medarbejdere i køkken, i have og på ejendom, i skolearbejde og i hjemmenes liv. Det er en god ånd, som hviler over dette farvel. Det må vi sige til Guds ære.

Skolens, elevforeningens og bibelskoleelevforeningens styrelse har alle behandlet os såre godt såvel under en trang sygdomstid, som et svært farvel og dannelsen af et nyt hjem. Det hele har fået et harmonisk præg, og I skal have vor bedste og hjerteligste tak. Tak for 40 år på den skole, hvor Gud satte os.

Gerda og Frits Larsen."

Højskolen holdt avskjedsfest for Gerda og Frits Larsen den 30. September. Frits Larsen minnet om ordet fra Salme 78,72: "Han ledede dem med kyndig hånd", så sa Larsen: "Det er Gud, der har gjort det, det beror på ham og ikke på os, når der er velsignelse I denne sal"

Den 3. oktober reiste de fra LMH, og flyttet til Hou i Vendsyssel.



Går tankene mon fra Hou til Hillerød



På stranden ved Hou?

Men Frits Larsen skulle ikke få oppleve så mange år av sin pensjonisttilværelse. Den 11. Desember 1968 døde han i en trafikkulykke.

15. Desember ble han begravet på Nyhuse kirkegård i Hillerød. En av Larsens elever, sogneprest Hans Erik Nissen (tidligere forstander ved LMH), holdt begravelsestalen over ordet fra Fil. 1, 21. *"For for meg er livet Kristus og døden en vinning."*

